

ממתק לשבת

פרשת השבוע: תצווה תשע"ט

חומש: שמות

להעלות את אור ילדינו

מרתקת היא הדלקת הנר, מציתים את הגפרור ומצמידים לפתילה, אין כללים קבועים מראש להדלקה, כל פתילה קובעת זמן הדלקה לעצמה לפי החומר שממנו היא עשויה ולפי סוג השמן שהיא טובלה בתוכו, לפי מזג האוויר ותנאי הסביבה. יש פעמים שהפתילה נדלקת מיד ויש פעמים שלוקח לה זמן רב, יש פעמים שעם אותו גפרור מספיקים להדליק כמה פתילות ויש פעמים שלפתילה אחת נדרשים כמה גפרורים, כך היא מלאכת ההדלקה, תובעת מאיתנו סבלנות ועוד סבלנות...

פרשתנו פותחת בציווי אל בני ישראל להדליק את המנורה של המשכן אך התורה אינה בוחרת במילה 'להדליק' אלא במילה 'להעלות': 'ואתה תצוה ויקחו אליך שמן זית זך להעלות נר תמיד' [שמות כז, כ] ורש"י מבאר: 'להעלות נר תמיד - מדליק עדו שתהא שלהבת עולה מאליה'.

פרשנים רבים לקחו את דברי רש"י כמשל על מלאכת החינוך, לילדינו ולתלמידינו ואף לעצמנו... ראשית ההורה והמחנך חייבים להבין שאין כללי ברזל לילדים ולתלמידים הזהים לכולם, לכל ילד יש כללי 'הדלקה' או 'העלאה' משלו, יש ילדים אשר זקוקים להשארות מקור האש קרובים אליהם, מקור החום והאהבה צמודים אליהם לזמן ממושך. יש ילדים שקשה מאוד להדליקם ולהעלאותם וזקוקים הם לכמה גפרורים, נסיונות חוזרים ונשנים להעלותם וכמובן אופציית היאוש מהדלקתם לא קיימת. ההורה והמחנך מאותגרים עד שתהא השלהבת עולה מאליה, מאמץ גדול ושוב ושוב, עם אהבה וסבלנות אין קץ, עד שהשלהבת תהא עולה מאליה, עד שהנער יעמוד על רגליו, עד שיעמוד על דעתו ללא הצמידות וההדלקה של ה'גפרור'.

הרב גבי קדוש

רבנות מועצה אזורית
בני שמעון

